

FARNÍ ZPRAVODAJ

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov
pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

LEDEN/ÚNOR 2025

ROČNÍK 28

Milí čtenáři,

na začátku nového roku 2025 prosíme o Boží požehnání a ochranu pro nás, blízké, známé i neznámé. Za všechny. Jako Boží lid jsme pod Božím požehnáním a ochranou.

Přijímáme toto požehnání a neseme je dál. Posláním každého křesťanského kněze je žehnat, udílet druhým požehnání slovy i gestem. Jestliže ve Starém zákoně bylo žehnání úkolem kněží a týkalo se izraelského lidu (Numeri 6,22-27), pak v Novém zákoně je požehnání posláním nejen kněží, ale každého křesťana ve smyslu všeobecného kněžství věřících a je adresováno všem,

včetně nepřátel (Lukášovo evangelium 6,28; 1. list Petřův 3,9). Jestliže bychom chtěli termín „žehnat“ přeložit do současné řeči, pak jej můžeme vyjádřit ve smyslu „přát druhému dobro“. Křesťan v následování Ježíše Krista nemůže než přát druhým dobro a tedy žehnat. Áronské požehnání neboli „kněžské požehnání“ (birkat kohanim), uvedené v biblické knize Numeri v 6.

kapitole, má tři části. První část se vztahuje k Boží ochraně: „**At Hospodin chrání Tě...**“ V Bibli kralické je užito staročeské slovo „Ostříhejž tebe...“ Znamená nejen chránit, ale i opatrovat ve smyslu starat se, pečovat. Je výrazem všestranné Boží péče o člověka. Druhá část se týká milosti. „**At je Ti milostiv.**“ Vyskytuje se zde obraz Boží tváře. Člověk samozřejmě nemůže vidět Boží tvář. Obrazný příměr tváře či obličje však vyjadřuje Boha, který je osobní. Bůh Hospodin není neosobní zákon, idea, síla, energie. Biblický Bůh má tvář. V lidské rovině vidět tvář druhého znamená

Biblický verš na leden a únor L. P. 2025

„At Hospodin Ti žehná a chrání Tě, at Hospodin nad Tebou rozjasní svou tvář a je Ti milostiv, at Hospodin obrátí k Tobě svou tvář a obdaří Tě pokojem.“

(Bible, kniha Numeri 6,24-26)

Modlitba

Svatý Bože, ty nás vedeš po cestách, kterými musíme projít. Ty nám dáváš vše dobré, co k životu potřebujeme, ale vystavuješ nás i zkouškám, abychom nezpyšněli a nenalhávali si, že jsme snad dokonalí. Prosíme Tě, veď nás i v novém roce, dej nám dobrý vítr do plachet, stůj při nás a ukazuj nám směr. Tvůj Svátý Duch je nejlepší rádce, jiného nemáme. Amen

Juraj Jordán Dovala, biskup

zakoušet jeho blízkost. Otočit se k někomu zády zase znamená přerušit s ním vztah. Totéž obrazně platí i o vztahu Boha ke svému lidu. Blízkost tváře vyjadřuje obrazným způsobem Boží náklonnost. Skrytá Boží tvář zase znamená Boží hněv a je výrazem opuštěnosti celého lidu i jednotlivce Bohem (Deuteronomium 31,17-18). Proto žalmista volá v těžkých chvílích: „Dlouho ještě chceš mi svou tvář skrývat?“ (Žalm 13,2) Blízkost rozjasněně Boží tváře

symbolizuje milost. Žít před Boží tváří znamená, že člověk je neustále v přítomnosti svého Boha a přijímá jeho milost.

Třetím obdarováním je pokoj. Nejenom naděje, ale i obavy provázejí náš pohled k budoucímu roku. Zmatečnost, konflikty, nejistota přítomné doby v nás vyvolávají vnitřní neklid. Navzdory tomu slyšíme z Áronského požehnání: „**Ať obdaří Tě pokojem.**“

Náš výhled k roku 2025 je spojený s přáním přijímat

a nést druhým Boží požehnání. Ať nás Bůh chrání, dává nám zakoušet svou milost a naplňuje nás pokojem v Ježíši Kristu.

*ThDr. Tomáš Butta,
patriarcha naší církve*

Poděkování

UPŘÍMNĚ poděkování za vánoční službu a všechno s ní spojené, za úklid a přípravu kostelů, sborů, kaplí a obřadních síní, betlémů, za darování, instalaci a zdobení vánočních stromů, za varhanní doprovod bohoslužeb (nejen) o Vánocích. **DÍKY, ŽE I V TĚTO DOBĚ JSME VŠECHNO MOHLI PŘIPRAVIT, UDEĽLAT A ZVLÁDNOUT!**

Díky za účast na bohoslužbách, za štědré příspěvky do sbírek, za všechny dary na účel letošního farního kalendáře. Vážíme si toho a je nám ctí, že se vzájemně ve svých životech známe.

Liturgický KALENDÁŘ – 1.–7. neděle v mezidobí

1. 1. Slavnost Jména Ježíš, Nový rok	6. 1. Zjevení Páně, Tři králové
8. 1. Vznik Církve československé husitské	7. 1. Slavnost Křtu Páně
9. 1. Husitští mučedníci kutnohorští	10. 1. Řehoř Nysský, biskup
13. 1. Jan Augusta, biskup Jednoty bratrské	14. 1. Jan Valent, a kněz a husitě z Přelouče, mučedníci
15. 1. Pavel Thébský	17. 1. Antonín Veliký, poustevník
19. 1. Jan Palach, připomínka	20. 1. Šebestián, mučedník
25. 1. Obrácení apoštola Pavla	26. 1. Timotej a Titus, učedníci apoštola Pavla
28. 1. Tomáš Akvinský, teolog	2. 2. Uvedení Páně do chrámu
3. 2. Blažej, biskup a mučedník	7. 2. Petr z Mladoňovic, životopisec Husův a Jeronýmův
13. 2. Friedrich Reiser a Anna Weilerová, husitští misionáři a mučedníci	14. 2. Popeleční středa, začátek doby postní
14. 2. Valentin, mučedník	16. 2. Wilhem Dubois, husitský mučedník
17. 2. Johanes von Drandorf, husitský mučedník	18. 2. Martin Luther
22.2. Jan Rokycana, husitský arcibiskup	25.2. Jan Zajíc, připomínka

ŽE JSME SE V ŽIVOTĚ NEMINULI, ALE SETKALI. JDEME SPOLU DÁL DO ROKU L. P. 2025!

Zvláštní poděkování těm, kteří po celý rok pravidelně

a často skrytě svou činností přispívají k důstojnému slavení bohoslužeb a spolehlivě dělají spoustu věcí, které se jeví jako maličkosti, dokud je dělá někdo jiný. Kéž

je nám to všem k radosti a Bohu k slávě!

S vděčností řady starších a farář Martin Kopecký

Slavnost Zjevení Páně

V neděli 5. ledna 2025 v 9:00 hodin a v pondělí 6. ledna 2025 v 17:30 hodin prožijeme velký svátek vánoční doby: slavnost Zjevení Páně neboli Tří králů. Při bohoslužbách bude podle starobylé tradice požehnání vody, křídý a zlata.

Každý si můžete přinést vše, co byste si z těchto darů rádi nechali požehnat.

V ostatních obcích bude toto požehnání při sobotních (4. 1. 2025) a nedělních (5. 1. 2025) bohoslužbách.

V neděli 12. ledna 2025 prožijeme svátek Křtu Páně v Jordánu. (Viz program bohoslužeb na poslední straně.)

Tím se také rozloučíme s vánoční výzdobou, koledami a betlémem.

Těším se na vás v krásném závěru letošních Vánoc.

Bratr farář Martin

Tříkrálový koncert

Srdečně vás osobně zvu v neděli 12. 1. 2025 v 17:30 na kytarový koncert Karla Fleischlingera u nás v blanském Dřevěném kostele. Koncert uzavírá letošní vánoční dobu.

Těším se na vás.

PhDr. Jana Skácelová

Biblické hodiny v Blansku

Připravujeme příjemná setkání nad hlubším poznáváním Bible a výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život. Budeme společně pokračovat ve studiu a výkladu knihy proroka Izajáše. **Biblické hodiny se konají každé**

úterý v 17:30 hodin v Blansku. Překonejte ostych a přijďte.

Srdečně všechny zveme.

Moderuje bratr Ing. Jiří Rokos

Ekumenické bohoslužby v Ruprechtově

K lednovým dnům patří dva ekumenické týdny společných modliteb křesťanů. První týden je tzv. Alianční, vycházející z nekatolického prostředí, a druhý týden je tzv. Týden modliteb za jednotu křesťanů, vycházející z katolického prostředí. U příležitosti týdne modliteb za jednotu křesťanů se bude konat společná ekumenická

**TÝDEN
SPOLEČNÝCH MODLITEB**

Blansko 19.–26. ledna 2025 vždy v 17:30

19 neděle	v církvi Bratrské jednoty baptistů Masarykova 13
20 pondělí	v Apoštolské církvi Čapkova 6
21 úterý	v Církvi Římskokatolické fara kostela sv. Martina
22 středa	v církvi Slovo života kavárna ARCHA (vedle pošty)
23 čtvrtek	v Církvi adventistů sedmého dne Masarykova 13
24 pátek	v Československé církvi husitské dřevěný kostel
26 neděle	závěrečná společná bohoslužba dřevěný kostel

V rámci týdne modliteb proběhne dobrovolná sbírka ve prospěch projektu Potravinová pomoc potřebným, který realizuje spolek LAVINA.

bohoslužba naší církve a církve římskokatolické v kostele sv. Václava v Ruprechtově. Srdečně jsou zváni všichni bez rozdílu vyznání, Ruprechtovští i každý, kdo má chuť připojit se ke společným modlitbám.

Bohoslužba se koná v pondělí 20. 1. 2024 v 16:30 hodin. Budte vítáni.

Pozdravují Ruprechtovští

Slavnost Hromnic, Uvedení Páně do chrámu

s rozdáváním hromničních svící budeme letos prožívat v sobotu 1. 2. 2025 a v neděli 2. 2. 2025. Ve všech obcích farnosti budeme slavít Hromnice s udělením Blažejského požehnání. (*Viz program bohoslužeb na poslední straně.*)

Srdečně vás zveme k slavení tohoto významného svátku! *MK*

Pozvání ke svátosti biřmování

Svátost biřmování v mnoha farnostech v naší zemi přestala být hromadnou velkou farní a společenskou akcí a stala se velmi osobní cestou k upevnění víry těch, kteří se k ní připravují. Spolu s tím také roste vědomí důležitosti přípravy. Mnozí vnímají přípravu na biřmování spíše jako přípravu na život žitý v síle víry. Svátost biřmování (od latinského firmatio = upevňování) je svátostí, „v níž Duch svatý ožívuje a upevňuje víru v srdci člověka“. Biřmovanec touto svátostí přijímá podíl na darech milosti (charismatech), které udílí Duch svatý.

V roce 2025 bychom rádi připravili udělení této důležité svátosti.

Nebojte se ozvat a říci si o přípravu k biřmování osobně.

Těším se na vás! Bratr farář Martin

Náboženství pro děti

Srdečně vás zveme, děti i rodiče, do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti.

Děti se tvoří formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát biblické příběhy

a rozumět základům naší křesťanské kultury.

V Blansku mají děti své setkání každé úterý v 16:30 hodin, v Lysicích každé pondělí v 16:00 hodin.

Těším se na vás, sestra Martina a Hanka

Nedělní čaj nebo káva po bohoslužbách v Blansku

Každou neděli po bohoslužbách v Blansku vás všechny srdečně zveme na popovídání si o všem, co prožíváme, sdělíme jeden s druhým atd... Rádi vám připravíme čaj, kávu a další dobroty!

Přijďte, každý je srdečně vítán.

Pravidelní účastníci!

Jednání Rady starších

V měsíci lednu se sejde Rada starších na svém jednání:

– v pondělí 20. 1. 2025 v 16:30 hodin ve Vyškově

– v pondělí 20. 1. 2025 a 17. 2. 2025 v 18:30 hodin v Blansku

Zveme vás k účasti.

Ing. Patrik Hanáček a Mgr. Mgr. Dalimil Ševčík, předsedové Rady starších

Setkávání – přípravy dospělých na křest v Blansku

Začínáme přípravy pro dospělé na křest, který přijmou v roce 2025 o Velikonocích. Další zájemci o křest dospělých, ozvěte se. Přípravka bude v **pátek 10. ledna a 7. února 2025 po bohoslužbách.**

Těším se na vás. Bratr Martin.

Setkávání pro snoubence v Blansku v lednu L. P. 2025

Kdy budou? **První setkání s tématem: „Svatební obřad“.** Obřad vám detailně představím se všemi alternativami, nad čím přemýšlet, co si vybrat atd.“ Bude se konat v **pátek 3. 1. 2025 v 17:30 hodin.**

Druhé setkání s tématem: „Inspirace pro váš vztah aneb co si ujasnit před vstupem

do manželství“ bude v pátek **10. 1. 2025** v **17:30 hodin**.

Třetí setkání pořijeme nad tématem: „*U úředních formalitách pro platnost svatebního obřadu před úřady ČR, svatební slib, výběr čtení*“ bude v pátek **17. 1. 2025** v **17:30 hodin**.

Všechna setkání se uskuteční v Dřevěném kostele na ul. Rodkovského 7 v Blansku.

Připravují Martina, Roberto a Martin

Kdy a kde zastihnete bratra faráře?

Pokud potřebujete cokoli vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem

Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami a po nich v kostele.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin

- každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin

- nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768

Každý, kdo má zájem o návštěvu bratra faráře u sebe doma nebo v nemocnici, zavolejte kdykoliv bratru farářovi.

Rád vás navštíví, ale nemůže sám předpokládat, že návštěvu chcete a stojíte o ni.

Můžete sami přijít za ním nebo bratr farář za vámi.

Stačí jen dát o sobě vědět.

MK

Slavnost všech věrných svědků a mučedníků Páně

V pátek 1. 11. 2024 jsme prožili krásný podzimní den, zapadající sluníčko nás vyprovázelo z bohoslužeb ve Křtinách. Slavili jsme je v naší kapli na místním hřbitově. Neprožíváme svátky chmury a beznaděje, ale světla v Kristu. Ježíš nám znovu připomněl v evangeliu: «Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?» V důvěře v Boží zaslíbení jsme prožili tento čas s poděkováním za naše drahé. V Blansku jsme při bohoslužbách poděkovali a vzpomněli na 39 sester a bratrů, s nimiž jsme se zde na zemi rozloučili při pohřebních obřadech během roku od loňských Dušiček.

Až nadejde i náš čas a Bůh řekne: «Pojď za mnou», opět se s nimi šťastně setkáme. Kdo věří, má život věčný a přešel již ze smrti do života. Chvála Pánu za požehnaný den a milé společenství s těmi, kdo prožili krásné chvíle v první listopadový den.

Bratr farář Martin

Památka všech zemřelých

V sobotu 2. 11. 2024 jsme se po západu slunce společně setkali na bohoslužbách v Blansku se vzpomínkami na naše blízké. Při zvěstovaném evangeliu nám Ježíš řekl: „Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den.“ Modlili

Robí nám čel z Starého zákona

Bratr farář Martin děkuje za naše zesnulé

jsme se za šťastný a naplněný, Pánem požehnaný život, i šťastnou hodinu smrti. Poděkovali jsme, že máme život věčný, když jsme Ježíše vírou přijali do svého srdce. Každý rok v tyto dny neprožíváme svátky chmury a zmaru, ale naděje a života. Vždyť jsme děti Světla. Při bohoslužbách zpíval náš sbor, manželka bratra faráře Tereška zaspívala sólově s kytarou a na varhany hrál Dalimil. Díky za pokojný večer vzpomínek a vděčnosti.

Blanenští farníci

Příběh pomoci husitů - husitům

Dne 14. září 2024 po vydatných deštích voda z Jeseníků vtrhla mimo jiné do města Opava. Nastala extrémní povodeň horší než 100letá voda. Hladina řeky Opavy se zvedla o 7 metrů a zaplavila do prvních pater lidem jejich obydlí. Škody za miliardy korun. Před 3 lety jsme v našem společenství dělali finanční sbírku pro jižní Moravu postiženou tornádem. A tak vznikla myšlenka na podobnou sbírku na pomoc lidem postiženým povodní. Peněžní sbírku si vzala na starost naše Simonka Dorazilová. Když už bylo jisté, že se peníze vyberou, vzal si na starost další průběh akce předseda Rady starších Patrik Hanáček. V Opavě se domluvil s naší husitskou sestrou farářkou, komu by se měla finanční sbírka věnovat. Vybralo se 50.000 Kč od našich dobrých farníků. V Opavě byli vybráni dva

starší bratři se zničenými domy. A tak se malá skupinka ve složení Simonka Dorazilová, manželé Lenička a Pavel Pravcovi a Jiří Forst vydala 9. 11. brzy ráno autem do 200 km vzdálené Opavy. Navštívili oba domy starších bratrů, kteří byli vybráni k peněžnímu daru. Oba jsou husité a chodí na bohoslužby do opavského sboru. Celé sklepy, přízemí a dvorky, včetně nově zakoupeného uhlí a briket, bylo totálně zničeno extrémní povodní. Vyslechli jsme smutné příběhy, jak se voda valila ulicemi, zaplavovala jeden dům po druhém a celé ulice byly pod vodou do výše prvního patra. Jen v samotném městě Opavě se muselo evakuovat 1000 obyvatel. Oběma bratrům jsme předali finanční obnosy i malé dárečky a bylo krásné, že oba bratři byli viditelně dojeti tím, že bratři husité z dalekého Blanska si na ně vzpomněli a pomohli. Moc moc děkují a všechny v naší farnosti pozdravují. A tak jsme úspěšně ukončili naši misi pro dobrou věc.

Simonka, Lenička, Pavel a Jirka

Hubertsko-Martinská neděle v Blansku L. P. 2024

V neděli 10. 11. 2024 nás ranní sluníčko provázelo cestou na sváteční nedělní Hubertsko-Martinskou bohoslužbu. Přivítal nás krásně podzimně myslivecky vyzdobený kostel, dary přírody kolem nás a milé společenství. Vyslechli jsme radostnou zvěst evangelia podle Marka 12, 38–44, která nám připomněla: „Bůh po Tobě neočekává, co nemáš, ale co Mu můžeš dát k dispozici.“ Co máš, byť se Ti zdá, že je to maličko, předlož to Pánu k rozhojnění. Vzácné umění dávat, obdarovávat, ale i umění obdarování přijímat. Ježíš dává všechno. Dáme-li my své „málo“, dostaneme Jeho život – přesněji: život s Ním. Při bohoslužbách krásně zpíval náš chrámový

Předání darů na pomoc po povodních bratrům v Opavě

Peťa s Haničkou pomohli s výzdobou kostela...

sbor a na varhany nás pěkně doprovázela Martá. Po bohoslužbách jsme prožili společné stolování s vynikajícím zvěřinovým gulášem od Hanky a Petra Hvozdenských, martinské rohlíčky od Růženky a další skvělé pokrmy od Petry, Jany, Radka, Alenky a dalších. Bratru Radkovi jsme pogratovali ke kulatým narozeninám. Bohu díky za všechno!

Sestra Zuzanka

Farní Silvestr 2024

Je dlouholetým zvykem v našich farnostech Vyškov a Blansko se společně vidat při různých příležitostech. Věřící na Blansku a Vyškovsku se setkávají k bohoslužbám na 12 místech, ale faráře máme jednoho. Protože je neděle Ježíše Krista Krále na konci liturgického roku, míváme tradičně farní den jako tzv. SILVESTR a již po několik roků nás hostí ježkovští farníci. Nejdříve jsme v neděli 24. listopadu 2024

...a uvarili nám i vynikající zvěřinový guláš.

ve 14 hodin oslavili odpolední bohoslužby v kapli v Ježkovcích a poté jsme se přesunuli do Sokolovny. Program byl silvestrovsky bohatý. Petr Vlach / DJ Slepí, který je členem naší blanenské farnosti, parádně hrál a roztancoval celý sál. Liduška nám krásně hrála na harmoniku, se kterou jsme si i všichni zazpívali. A letošní program nám obohatil náš varhaník Martin Jakubiček svým One Man Show ze života „svatebního“ varhaníka coby pravé ruky našeho bratra faráře. Obsluha místních pod vedením sestry Renaty, to byl koncert a souhra všech. Byli jsme hýčkaní a opečovávaní, jak na to nejsme běžně zvyklí. Moc děkujeme za přípravu velmi chutného občerstvení a také všem, kdo připravili koláče

One Man Show Martina Jakubička nás rozesmála...

...a hudba od DJ Slepího parádně roztančila.

a zákusky. Blaženka, Terezka, Hanka, Barunka, Simča, Radek a Adélka připravovali po dva týdny bohatou tombolu. Děkujeme za skvělou práci a za krásný společenský, kulturní a vše přátelský zážitek.

Bratr Martin

Pletení adventních věnečků

V úterý 26. 11. 2024 v 16:00 hodin jsme se v Blansku setkali ke krásné, tradiční akci „Vyrábění adventních věnečků“. Děkujeme Luce, Tomášovi a Ivanovi za přípravu pěkného a rozmanitého chvojí. Díky Martince za přípravu celého setkání. Účastníci měli radost, dobrou náladu a milé společenství. Toto setkání děláme už od roku 2009. Kolik lidí se na něm už podílelo, připravovalo a radovalo se ze společného tvoření... Chvála Bohu za to.

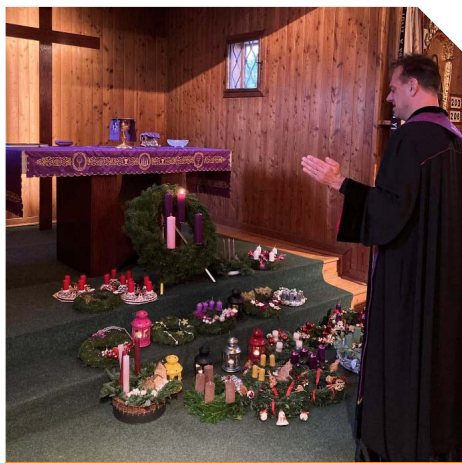
Sestra Terezka

Společné pletení věnečků provázela pohoda a radost.

1. adventní neděle a co je u nás v Blansku nás nového?

Na první adventní neděli 1. 12. 2024 jsme začali nový liturgický rok a čekala nás spousta pěkných novinek. Sestra Zuzana Machorková s paní Jakubcovou nám připravily krásné nové podsedáky do lavic. Stůl Páně zdobí nový adventní ubrus a liturgické prádlo s adventními motivy a vše je skvěle sladěné k nové stole, kterou měl na sobě bratr farář Martin – velké díky sestře Zuzance Machorkové. Bratr Peťa Hvozdenký vyrobil pro kostel nový podstavec na adventní věnec, takže už neleží na stole Páně, ale je před ním. Skvělé. ✨ Sestra Peťa Heinrichová zorganizovala a nesla dílo ručního přepisu Lukášova evangelia. Díky všem ochotným 24 sestrám a bratrům, kteří text přepsali. Bratr farář z něj při bohoslužbách poprvé četl radostnou zvěst. Pěvecký sbor zpíval nové písničky a bratr Honza Popelka hrál na svoji novou baskytaru. Bratr farář nám poželhal naše vyrobené adventní věnečky a tradičně jsme slavili svátost pokání s veřejnou zpovědí a znovu si uvědomili, co pro nás osobně znamená Ježíšovo slovo: „Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.“ Po bohoslužbách se mnozí setkali k adventnímu posezení a přání naší sestře Janě Vašíčkové. Při bohoslužbách jsme poděkovali za její rodiče Miroslavu a Jana Musilovi, kteří v loňském roce oba během měsíce odešli k Pánu. Večer se u nás v kostele konal

Bratr farář Martin žehná domácí adventní věnce

ještě první adventní koncert. Krásný vstup do času vyhlášení Pána. Maranatha, přijď, Pane Ježíši.

Sestra Alenka

Začátek doby adventní v Rousínově

V našem kostele, sboru Cyrila a Metoděje v Rousínově jsme 1. 12. 2024 zahájili letošní bohatý program. Milá Verča Šandová je dobrou duší celé akce. Je maminkou dvou malých kluků a při všech svých povinnostech vymyslela, domluvila, zpropagovala, nachystala celý program a ještě uklidila celý kostel. Děkujeme. Díky za podporu jejího manžela Jirky a celé rodiny. Kéž je Verča inspirací, že to jde, pomoci ve farnosti, i mnohým dalším z nás. Na první adventní neděli otevřela výstavu, provázela

Bohoslužba v kostele v Rousínově...

...a krásně adventně vyzdobená rousínovská farnost.

Děti vítají sv. Mikuláše v našem Dřevěném kostele

návštěvníky v kostele. Malý pozdrav z Rousínova, adventní bohoslužby a srdečné pozvání pod střechu kostela, který byl původně židovskou synagogou. Budova stará pět století žije. Bohu díky. Přijďte se k nám podívat. Bohoslužby jsou každou adventní neděli v 17:00 hodin a k tomu různé koncerty a výstavy.

Rousínovští farníci

Adventní náboženství a příchod Mikuláše

Na první adventní náboženství s dětmi 3. 12. 2024 si Martinka s Haničkou připravily pro naše děti svědectví o biblických postavách, které nás doprovází k narození Ježíše. Hanka s babičkou připravily mikulášské balíčky. Marek byl krásný Mikuláš. Děti za zpěvu antifony „Ejhle, Hospodin přijde...“ přicházely do kostela. Na pozdrav Mikuláši zvonily naše kostelní zvony. Společnou písní „Aby nás Pán Bůh miloval“ přivítali děti samotného Mikuláše. Každý přednesl modlitbu, básničku, písničku a byl obdarovaný. Díky za Hanku, Martu a Marka, kteří večer připravili.

Vděční rodiče

Sobotní roráty 7. prosince L.P. 2024

Do jitra první adventní soboty jsme se probudili do zasněžené krajiny kolem Blanska. Už po 6:00 hodině

přicházeli s lucernami první účastníci rovátních bohoslužeb. Za svitu lucerniček v 6:30 hodin začala bohoslužba zpěvem antifony „Ejhle Hospodin přijde...“. Při zvěstování evangelia jsme si uvědomili, co pro nás znamená říci Bohu ANO, tak jako Maria.

Jaké jsou naše plány v životě a Boží vůle? Díky za všechny odpovědi v životě, které už jsme prožili a ještě zažijeme.

Po bohoslužbách už bylo venku rozedněno a většina účastníků společně posnídala. Díky za všechny příspěvky na společný stůl a naše sdílení u něj.

„Rosu dejte nebesa shůry.“

Sestra Martina

Ve Vyškově

Jak jsme prožili advent ve Vyškově? Myslím, že docela intenzivně. Kromě pravidelných nedělních bohoslužeb jsme v sobotních ránech měli roráty, po kterých vždy následovala společná snídane v sakristii. Při nich jsme si popovídali o všem možném, rozebrali jsme právě vyslechnutá

Sobotní ráno při rorátech v Blansku

kázání, přemýšleli jsme o tom, jak nejlépe vyzdobit kostel na vánoční čas. Během adventní doby proběhly dva koncerty: jeden zorganizovala místní ZUŠ, žáci hudebního oboru předvedli svá umění. Druhý koncert měl vážnější charakter, Trio Campanula hrálo adventní písně z různých období dějin hudby.

Ani děti nepřišly o každoroční mikulášskou nadílku, dostaly punčochy plné různých dobrot. Tak nám čas rychle utekl, a už tu byly Vánoce se vším, co k nim patří, včetně krásných bohoslužeb.

Sestra Lidka

Pokoj nebo meč?

Věřím, že všichni toužíme po klidném životě. Jistě si také přejeme, abychom měli co nejlepší vztahy s lidmi kolem nás, zvláště s těmi nejbližšími. Po pokoji a dobrých vztazích touží většina lidí a určitě to platilo i o dvanácti nejbližších Ježíšových učednících. Když je Pán Ježíš jednoho dne poslal do světa šířit evangelium, tu radostnou zprávu o Božím království, dal jim před odchodem moc uzdravovat nemocné a některé rady a pokyny (máme o tom informace v úvodu 10. kapitoly Matoušova evangelia), dále je připravil na to, že se setkají i s odporem a utrpením a přidal povzbuzení, aby se přesto nebáli o něm svědčit, neboť on stojí za nimi a má vše ve své moci. Potom řekl slova, která jim od něj mohla znít podivně: **(Matouš 10,34-39)** „Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a nepřitelem člověka bude jeho vlastní rodina. Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mne hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mne hoden. Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje

mne, není mne hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.“ Přitom jen chvíli předtím je učil, že když k někomu přijdou domů, mají pozdravit slovy „Pokoj vám“ (Matouš 10,12). V úvodu svého známého kázání na hoře Ježíš říká **(Matouš 5,9)**: „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ A on sám, skutečný Syn Boží, najednou tvrdí, že nepřináší na zemi pokoj, ale meč. U **Lukáše 12,51** pak čteme: „Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení!“ Co tato slova znamenají? Přišel snad Ježíš na tento svět se záměrem přinést neshody, boj, nepřátelství (dokonce v rodině!?), nepřeje nám prožívat pokoj? Je tak sobecký, že nás chce mít jen pro sebe a žárlí na naše jiné vztahy? Takový určitě Ježíš není, Bible nám na mnoha příbězích ukazuje úplně jiného Ježíše, i naše osobní zkušenosti nám dosvědčují něco jiného. On každému z nás dává svobodu, důstojnost, důležitost, respektuje naše rozhodnutí. Když nás učí principy, kterými se máme v životě řídit, nepoužívá násilí, ani manipulace, vydírání, ale staví hranice: ukazuje, kde

je bezpečí a kde ne, na nás však nechává, zda jeho rady přijmeme, nebo nikoliv. Evangelia nám jasně popisují, jak se choval k těm nejobožejším, jak jednal se svými nepřáteli. U **Jana 6,37** nás ubezpečuje, že kdo k němu přijde, toho nevyžene ven, v **Izajášovi 42,3** je o něm psáno, že „nalomenou třtinu nedolomí“ a „nezhasí knot doutnající“. Dává najevo, že chce pomoci každému, kdo se dostal, třeba i vlastní vinou, do zdánlivě bezvýchodné situace. Pro Ježíše ale není žádný případ beznadějný, u Boha nic není nemožné. Za každého z nás zemřel na kříži, aby nám umožnil věčný život. Takový je Ježíš Kristus, takový je náš Bůh.

Jak tedy rozumět těm podivným slovům v našem úvodním textu? Všimněme si, že Ježíš neříká, že **chce** přinést meč. On pouze konstatuje, že ho přináší. Netvrdí, že je jeho touhou působit rozbroje v rodině. On pouze konstatuje, že je způsobuje. Přinést meč, tedy neshody, boj, rozdělení, není jeho záměrem. Mluví pouze o tom, jaké má jeho učení skutečný důsledek.

Náš úvodní text tedy ve skutečnosti upozorňuje, že ta dobrá zpráva o Božím království, o tom, jaký je Bůh, přináší rozdělení, a to i do těch nejbližších vztahů – ne každý ji totiž přijme, ne každý chce žít podle Božích rad a přikázání. Mnozí hromadí majetek, hledají jen to, co je jim příjemné, co jim přináší prospěch, bez ohledu na druhé, chtějí se zabezpečit po svém, chtějí žít podle svých a nikoliv Božích pravidel. Náš text však také důrazně připomíná, že pouze Bůh je zárukou našeho života i našeho štěstí, proto má být náš vztah k němu na prvním místě. Bez něj nemůžeme učinit nic, náš život je na něm zcela závislý. Proč? Protože sami v sobě život nemáme. Bůh ustanovil všechny zákonitosti ve vesmíru a bez napojení na něj prostě žít nemůžeme. Přeje si, abychom měli pěkné vztahy k jiným lidem. Ale pokud bychom se více řídili tím, co říkají lidé, než

tím, co říká Bůh, přinese nám to problémy a může nás to i zničit. Ne proto, že by si to Bůh přál, On ale bude respektovat naši volbu, my pouze poneseme přirozené důsledky našeho rozhodnutí. I kdyby nás nejbližší člověk po nás chtěl nebo nám radil něco, co je v rozporu s tím, co si přeje Bůh, neměli bychom se tím řídit, i kdyby se pak dotyčný postavil proti nám. Komu budeme více důvěřovat? Člověku, nebo Bohu? Lidský a Boží pohled někdy může být zcela jiný, ale Bůh se, na rozdíl od nás, nikdy nemýlí, vidí dále než my a vždy to s námi myslí dobře. To, po čem my toužíme, co se nám zdá užaslé, pro nás ve skutečnosti až tak dobré být nemusí.

Stát na Boží straně nám může přinášet i posměch, utrpení – to je ten kříž, o kterém mluvil Ježíš. On sám jej také nesl. Můžeme si však být jisti, že každé utrpení je jen dočasné a v budoucnosti nás čeká něco nepředstavitelně lepšího a trvalého. Stát na Boží straně nám může přinést i smrt (nevíme, co nás ještě čeká, ale například víme, že muslimští fanatici by chtěli křesťanství zničit). My lidé, i když jsme věřící, máme více či méně strach ze smrti. Je to pochopitelné, věříme, ale na ten druhý břeh nevidíme. Pro Boha však ani smrt problémem není. Na druhé straně si možná někdo někdy řekne: toho utrpení už bylo dost, já už na této zemi žít nechci. I to je v některých situacích pochopitelné (stalo se to i slavnému proroku Eliášovi), ale i zde to nechme na Bohu. Všechno má svůj čas. Nejdříve je třeba dokončit školní rok, pak mohou děti teprve prázdniny. Všichni toužíme po pokojném životě. Pokud budeme svému Bohu věnovat dostatek času, abychom jej mohli stále více poznávat, mocně nás to k němu bude přitahovat a i když pak budeme někdy muset zapřít sami sebe a nést svůj kříž, budeme mít v sobě opravdový pokoj, pokoj, který nám nic jiného a nikdo jiný než náš Bůh dát nemůže.

Váš bratr Jiří Rokos

Bůh – tvůj nejlepší přítel

Milá sestro, milý bratře,
V Bibli se nachází několik míst o tom, že Bůh je tvůj Stvořitel, Pán, Soudce, Vykupitel, Otec či Spasitel. Možná tě však nejvíce překvapí, že Bůh chce mít blízký vztah s lidmi a chce být jejich přítelem. Vzorem pro pravé a pevné přátelství je právě vztah mezi Bohem a člověkem. Bůh touží být lidem nablízku a některé lidi nazývá svými přáteli. Ano, všemohoucí Bůh chce být i tvým Přítelem. Jedním z nejvýznamnějších veršů je ten, kde Ježíš řekl: „Už vás nenazývám služebníky, protože služebníci neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť

jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (Janovo evangelium 15, 15). Slovo přítel v tomto textu neoznačuje náhodnou známost, ale blízký a důvěrný vztah.

V zahradě Eden měl Bůh s lidmi ideální vztah: Adam a Eva se těšili jeho důvěrnému přátelství. Nebylo zde místo na žádné ceremonie a rituály. Existoval jen prostý vztah lásky mezi Bohem a lidmi, které stvořil. Lidé žili v jeho přítomnosti, ale pádem do hříchu jsme o tento ideální vztah přišli. Ve Starém zákoně byla jen hrstka lidí, kteří měli výsadu být Božími přáteli. Mojžíš a Abraham byli nazváni

„Božími přáteli“ (Exodus 33,11 a Izajáš 41,8). David byl nazván „mužem podle Božího srdce“ (1. kniha Samuelova 13,14). Typičtější pro Starý zákon byla bázeň před Bohem než přátelství. To však Ježíš změnil, když na kříži zaplatil za naše hříchy. Tehdy se chrámová opona, která symbolizovala naše oddělení od Boha, roztrhla odshora dolů. Tím je naznačeno, že přímý přístup k Bohu je opět možný. Zatímco starozákonní kněží museli trávit hodiny přípravami na setkání s Bohem, my můžeme přijít k Bohu kdykoliv. *„To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.“* (2. list Korintským 5,18). Bůh nás zve, abychom se radovali z přátelství a obecenství se všemi třemi osobami Trojice: s Otcem (1. list Janův 1,3), Synem (1. list Korintským 1,9) i Duchem svatým (2. list Korintským 13,14).

Tyto a další pasáže ukazují, že Bůh usiluje o osobní vztah a blízkost k lidem, což zahrnuje i přátelství. Bůh touží, abychom ho důvěrně znali. Naprogramoval vesmír a řídí dějiny, včetně podrobnosti našeho života tak, abychom se mohli stát jeho přáteli. *„On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice i hranice lidských sídel. Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko.“* (Skutky apoštolů 17,26-27). To, že můžeme Boha poznávat a milovat, je naší největší výsadou. To, že ho poznáváme a milujeme, je pro Boha největším potěšením.

Co to znamená, že Bůh chce, abych byl jeho přítelem? Existuje hned několik tajemství, jak se stát jeho dobrým přítelem. Aby sis vytvořil s Bohem důvěrný vztah, nestačí chodit jednou týdně do kostela. Ano, číst Písmo je samozřejmě nezbytné, stejně tak jako najít si denně čas na modlitbu. Bůh však chce něco víc než absolvování schůzky, kterou máš poznamenanou v diáři. Bohu záleží zejména na tom, abys s ním počítal při každé činnosti, při každém rozhovoru, v každém problému. Musíš usilovat

a pracovat na tom, abys s ním sdílel vše, co prožíváš. Můžeš s ním vstoupit do rozhovoru, který trvá po celý den. Mluv s ním průběžně o všem, co děláš nebo na co myslíš.

Častým nedorozuměním může být představa, že „trávit čas s Bohem“ či „přiblížit se Bohu“ lze pouze o samotě. Ano, někdy potřebuješ být s Bohem sám. Ježíš nás tomu učil svým příkladem. Vše, co děláš, může být „trávením času s Bohem“, pokud ho k tomu pozveš a nepřestaneš si uvědomovat jeho přítomnost. Klíč k přátelství s Bohem nespočívá tedy v tom, že začneš dělat jiné věci, ale v tom, že změníš svůj postoj k tomu, co právě děláš. To, co normálně děláš pro sebe, začneš dělat pro Boha – ať je to jídlo, práce, koupel, odpočinek nebo třeba i jen vynášení smetí. Uctít Boha tedy neznamená „vypadnout“ ze všedního koloběhu, ale zůstat v jeho přítomnosti stále i během každodenních činností. To je Boží ideál. Jelikož je Bůh s tebou stále, žádné místo není Bohu blíž než to, kde se právě nacházíš. Bible říká: *„... jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.“* (Efezským 4,6b).

Dalším způsobem, jak pěstovat přátelství s Bohem, je přemýšlení o jeho Slovu po celý den. Bible říká, že *„... Bůh se Samuelovi totiž zjevoval svým Slovem“* (1. kniha Samuelova 3,21). Tuto metodu používá Bůh i dnes. Žít v Boží přítomnosti je umění, návyk, který si můžeš osvojit. Nechvalme však Boha, abychom se dobře cítili, ale proto, abychom správně jednali. Tvým cílem není pocit, ale trvalé vědomí skutečnosti, že Bůh je stále přítomen. Je to životní styl uctívání. Rovněž vést krátké modlitební rozhovory v průběhu celého dne je daleko lepší než mít dlouhé modlitební chvíle se složitými modlitbami. Čím víc budeš meditovat nad Božím slovem, tím méně budeš mít starostí. Čím více času strávíš promýšlením toho, co řekl Bůh, tím lépe porozumíš „tajemství“ tohoto života, které většinou unikají. Bible říká: *„...přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám.“* (Jakubův list 4,7b)

Sestra Alena Mokrá

Naše kořeny

Pod tímto názvem nás čeká nový seriál ve Farním zpravodaji. Osvěžení a připomenutí si vlastních kořenů víry. Autorem textů je bratr farář Vladimír Hřaba z Vrchlabí.

I. Víra, naděje, láska...

Náboženství, Bible – Písmo svaté, křesťanská víra a její vyznání...

Stojíme na samém začátku naší výstavy, našeho putování. Krok za krokem projdeme dvanáct zastavení, která nám touží představit život a víru

Čírkve československé husitské. Jistě se na dvanáct panelů a několik stran doprovodného textu nevešlo zdaleka vše, co by si zde zasloužilo své místo. Přesto však máme společně možnost vydat se na cestu poznání společenství, které věří ve své poslání tak, jak je předznamenává ve svém

tzv. Pojmovém určení: „*Církev československou husitskou tvoří křesťané, kteří usilují naplnit současné snažení mravní a poznání vědecké Duchem Kristovým, jak se nám zachoval v Písmu svatém a v podání starokřesťanském a jak je dosvědčeno hnutím husitským, českobratrským a dalším úsilím reformacním.*“ Pokusme se společně proniknout na jeho pozadí. Předložených dvanáct kapitol k tomu touží svým skromným dílem přispět. Pomyslně pootevřít dveře našich sborů k setkání se společenstvím, které v nich má svůj duchovní domov. Náboženství, víra, církev... – slova, která dnes vyvolávají řadu emocí a představ. Příslušnost k náboženství, k církvi dnes zdaleka není samozřejmou věcí. A to i navzdory tomu, že víra je pro mnohé z nás stále nedílnou součástí osobního života. Slavný spisovatel Graham Greene ve své úvaze na téma Proč nejsem křesťanem skepticky rozvádí okřídlené téma, zda existuje Bůh, a pokud ano, proč člověku nepodává přesvědčivé doklady své existence. V polemice s některými argumenty, které na toto téma přinesla tradice křesťanského myšlení, dochází k závěru, že pokud se soustředíme na potřebu dokázat, zdůvodnit si existenci osobního Boha způsobem prostého konstatování jeho existence, nedojdeme k dostatečně pádnému argumentu, proč se vůbec duchovními otázkami v životě zabývat.

V jistém ohledu jde o cennou zkušenost. Avšak táže se vpravdě po podstatě lidské víry? Ne tak docela. Ostatně, co je vlastně víra? Nelehká otázka s osobním zabarvením evokuje řadu odpovědí. Která je však správná? Slovní scholastičtí teologové středověku v čele s Tomášem Akvinským napsali mnoho moudrých úvah na téma dokazování Boží existence. Jako by se snažili z druhé strany než Greene zdůvodnit opak. Ale spokojí se naše tážení nad smyslem víry s tímto konstatováním? Jistě ne. Podívejme se do jiné pokladnice duchovní moudrosti, do židovské tradice. Jeden starý rabinický příběh líčí, jak římský císař řekl jednou rabi Jošuovi ben Chananjovi: „Chci vidět vašeho Boha.“ „To není možné,“ odpověděl učenec. „Ale přesto ho chci vidět.“ Rabi postavil císaře přímo proti slunci (byl právě měsíc tamuz, nejteplejší v roce) a pobídl ho: „Pohleď na slunce!“ „To nelze,“ odpověděl císař. „Slunce je jen jedním z mnoha služebníků Hospodinových na světě, a ty se na něj nemůžeš podívat. Jak chceš vidět samotného Boha v jeho vznešenosti a majestátu?“

Pramen duchovního života, posvátný text Bible – Písma svatého, svědčí o Bohu, který je sice neviditelný, ale který se člověku dává poznat. Tímto směrem odkazuje i náš příběh. A právě v Bibli

najdeme na téma víry snad nejkrásnější zamyšlení. Je jím slovo Nového zákona, konkrétně Listu Židům 11. Kapitoly: „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím...“ Víra se podle něj nespokojí s konstatováním, že existuje Bůh, snad kdesi daleko od nás, Bůh, ke kterému bychom nijak nepatřili a on nám byl cizí či vzdálený. Biblické slovo vnímá víru jako vztah. Vztah důvěry a plného spolehnutí se na Boha, který je dárcem života a ze všeho nejvíce cení lásku, jak nám říká opět Bible, nyní však slovy 1. listu Janova. Věřit Bohu, jistě lepší pochopení slova víra. Osobnější, pravdivější.

Výše citované židovské vyprávění nás krásně uvedlo do tradice nejstaršího z takzvaných monoteistických náboženství, a sice judaismu. Slovo monoteistické znamená náboženství víry v jediného pravého Boha, který stvořil svět a člověka a existuje mimo tento stvořený svět, ale aktivně do něj zasahuje. Boha soucitného a spravedlivého. Boha, který se sám člověku dává poznat a do vinku mu dává etický závazek. V teologii používáme pro toto setkání slovo zjevení. Jediněčně o Božím zjevení a lidské víře svědčí slova, která rád ve svých přednáškách zmiňoval již zesnulý profesor Nového zákona a učitel řady generací duchovních naší církve Zdeněk Sázava: Víra je lidskou odpovědí na Boží volání. Boží zjevení má v náboženství svoji oporu v posvátném textu, který jsme již poznali. Je jím právě nejprekládanější a nejčtenější kniha lidských dějin, Bible. Judaismus je nejstarším náboženstvím, které biblickou víru v jediného Boha vyznává. Nejznámějším židovským vyznáním víry je prostě a krátké: „Slyš, Izraeli, Hospodin je tvůj Bůh, Hospodin jediný.“ Tradičně se nazývá podle svého počátečního oslovení Šema Izrael. Židovská moudrost a tradice je pokladem duchovní kultury lidstva. Vedle Bible je jejím největším darem bohatá tradice, náboženská filosofie, etické zásady a mystika, zvaná kabala.

Hebrejská Bible se skládá ze tří částí – Zákona, Proroků a Spisů, v dnes nejrozšířenějších vydáních Bible souhrnně nazývaných Starý zákon. Samo slovo bible (řecky biblos) znamená kniha. Slavný český teolog Jan Heller trefně poznamenal: „Je to kniha (tj. Bible), o které tisíciletá židovská a křesťanská tradice tvrdí, že obsahuje Boží zjevení, že skrze ni mluví Bůh. Jenže mnozí ji četli a Boha mluvit nezaslechli. Lidské zkušenosti s Bibli jsou různé. Někteří se na ní inspirovali a čerpali z ní podivuhodnou silou, jiní se nad ní pohoršovali a odmítali ji.“ Platí to stále. Jako křesťané se společně s židovským lidem o biblické

zjevení opíráme. A v jeho světle věříme, že v Bibli se nám Bůh dává poznat. Vedle našich židovských bratří však coby církev věříme dále, že Bůh jedinečným způsobem jedná (nebojme se říci zjevuje se) v člověku Ježíši Nazaretském, zvaném Kristus (Pomazaný). Křesťanská teologie a tradice pro toto tajemství používá slova jako vtělení, zrození Syna z Otce přede všemi věky, Syn Boží soupodstatný s Otcem. Tato teologická vyjádření se snaží uchopit nevyslovitelné tajemství, totiž že v Ježíši Kristu poznáváme pravého Boha i pravého člověka, Syna Božího. Tak také zní ústřední vyznání víry křesťanství. Svědectví o něm přináší druhá část Bible, zvaná Nový zákon, původně napsaná řecky. V milujícím, soucitném, smířujícím a odpuštějícím Ježíši jedná Bůh sám. K této víře se plně hlásí i Církev československá husitská.

Vratme se znovu k Listu Židům (1, 1-2). Čteme zde: „Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k našim otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho, a skrze něho stvořil i věky.“ Sám Ježíš, jeho život a dílo je pro křesťany vrcholem Božího zjevení. Jeho smrt na kříži pak obětí smíření za lidské viny, vykupitelská v jeho vzkříšení z mrtvých, které je pramenem nového života ve světle Božího odpuštění a milosti. Kristus svolává všechny, kteří v něho uvěřili, do společenství. Slovo církev nechce označovat jen instituci, organizaci, ale především právě společenství. Lid, který Bohu věří, poznává jej v Ježíši Kristu, ctí jej a v lásce o něm vydává svědectví. Odráží tak původní význam slov, která stojí v jeho

pozadí (hebrejského kahal, řeckého kyriaké či latinského ecclesia), značících svolání Páně, lid svolaný Božím slovem, vedený a obdarovaný Božím Duchem, Duchem svatým. Věřící lid vnímá sebe sama jako součást Božího života a díla. Křesťanská teologie odpradáva poznává Boha ve třech osobách, v tajemství Boží Trojice – Otce, Syna a Ducha svatého. Jak svědčí Písmo svaté a věří i náš katechismus Zákklady víry, církev založil sám Kristus jako svůj jediný, nerozdělený lid. Byť v dějinách nastaly situace, kdy se lid Boží rozcházal mezi sebou do různých proudů a tradic, z nichž dominuje tradice západní (dnes římskokatolická a reformační) a východní (pravoslavná), stojí křesťané po celém světě na jednotném základu svědectví Písma a vyznání víry. Ta začínají slovem Věřím, latinsky Credo, odtud základ známého slova kredo. Nejstarší krátká vyznání najdeme v samotném Písmu svatém. Tradice, která na Písmo navazuje, pak vyznává to nepodstatnější ze své víry slovy nicejsko-caříhradského a apoštolského vyznání, která dodnes spojují všechny křesťany na světě. Jejich znění najdeme v předmluvě v úvodu našeho textu. Vezměme si je vedle Bible z prvního zastavení jako první základní kameny s sebou do dalších stránek, které se nám otevírají. Jak se v naší věrouce k sobě vztahují Písmo a tradice, poznáme záhy dále. To nejdůležitější již víme. Církev československá husitská je součástí jedné, obecné církve Kristovy. Společenství, žijícím z darů Ducha svatého, z nichž největší jsou víra, naděje a láska (1. list Korintským 13).

Bratr Vladimír

Uzdravení posedlého v Kafarnaum

Nahradte symboly písmeny podle klíče.

⌘ = A

⊠ = E

⌘ = M

⊗ = Á

◻ = I

⊙ = N

☺ = C

⌘ = J

☞ = O

◻ = Č

⊗ = K

◊ = T

⊠ = D

⌘ = L

♥ = U

Zašlete nebo přineste nám svoji vyluštenou tajenku. Tři úspěšné luštitelé vylosujeme a odměníme knihou.

Bohoslužby v lednu 2025

Středa – Slavnost Nového roku Jména Ježíš <i>Text evangelia: Lukáš 2, 15-20</i> <i>Svátnost pokání</i> <i>Zpíváme píseň: 272, 228, 210</i>	1. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor dr. Karla Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. Srdce Páně
Pátek	3. 1.	17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	4. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Lysice	Obřadní síň úřadu městysse
Neděle – Vigilie Zjevení Páně <i>Text evangelia: Matouš 2, 1-12</i> <i>Zpíváme píseň: 222, 210</i>	5. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		14:30	Vyškov	Sbor dr. Karla Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pondělí – Slavnost Zjevení Páně <i>Text evangelia: Matouš 2, 1-12</i> <i>Zpíváme píseň: 222, 210</i>	6. 1.	18:30	Račice	Sbor Páně
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Úterý	7. 1.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	10. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	11. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – Slavnost Křtu Páně <i>Text evangelia: Lukáš 3, 16-17.21-21</i> <i>Zpíváme píseň: 229, 210</i>	12. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. Karla Farského
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
Úterý	14. 1.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	17. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	18. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 2. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Jan 2, 1-11</i> <i>Zpíváme píseň: 43</i>	19. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor dr. Karla Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Úterý	21. 1.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	24. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	25. 1.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 3. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 4, 14-21</i> <i>Zpíváme píseň: 115, 49, 186</i>	26. 1.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. Karla Farského
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
Úterý	28. 1.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	31. 1.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel

Bohoslužby v únoru 2025

Sobota – Vigilie Uvedení Páně do chrámu <i>Text evangelia: Lukáš 2,22-40</i> <i>Zpíváme píseň: 69</i>	1. 2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		17:30	Lysice	Obřadní síň úřadu městysy
Neděle – Uvedení Páně do chrámu 4. Neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 4, 21-30</i> <i>Zpíváme píseň: 111, 21, 183</i>	2. 2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
		11:00	Brtův	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. Srdce Páně
17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje		
Úterý	4. 2.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	7. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	8. 2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 5. Neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 5, 1-11</i> <i>Zpíváme píseň: 71</i>	9. 2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brtův	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
Úterý	11. 2.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	14. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	15. 2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 6. Neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 6, 17-26</i> <i>Zpíváme píseň: 283</i>	16. 2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brtův	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Úterý	18. 2.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	21. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	22. 2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 7. Neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 6, 27-38</i> <i>Zpíváme píseň: 122, 95, 194</i>	23. 2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brtův	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
Úterý	25. 2.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	28. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768

e-mail: fararmartin@email.cz; www.drevenykostelik.cz

Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300

Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800

Farní zpravodaj Církve československé husitské, farnosti Blansko, Vyškov, pro Boskovice, Brtův, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice. Dvoutměsíčník.

CČSH Blansko, Rodkovského 1140/7, 678 01 Blansko. IČ: 45658889 Redakční rada: Martin Kopecký – farář, PhDr. Jana Skácelová, Ing. Martin Mokrý, Ing. Jiří Rokos, Mgr. Alena Mokrá. **Kontakt: fararmartin@email.cz**